

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
แนวการสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐานชุมชน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แนวการสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐานชุมชน

1. ชุมชนชุมชนช่อง มีประวัติความเป็นมาและมีความหมายอย่างไร
2. ชุมชน มีอายุยาวนานเท่าไร มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเกิดขึ้นหรือไม่อย่างไร
3. ผู้คนที่อาศัยอยู่บริเวณนี้ มาจากไหน มีเชื้อชาติอะไรบ้าง และมีการอพยพเข้าออกอย่างไร
4. ชุมชนชุมชนช่อง ได้ผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญๆ มาอย่างไร
 - 4.1 อะไรเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงนั้น (ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ เป็นต้น)
 - 4.2 ผลกระทบที่สำคัญอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงคืออะไร
5. ลักษณะเครือข่ายของชุมชนที่อาศัยเป็นอย่างไร
6. อาชีพหลักของคนในชุมชนชุมชนช่อง คืออาชีพอะไร
7. มีอาชีพเสริมหรือไม่ (เช่น ปลูกพืชสวนครัว หรือหัตถกรรม)
8. ผลผลิตจากการประกอบอาชีพพอเลี้ยงตัวเอง และครอบครัวหรือไม่
 - 8.1 หากไม่พอทำอย่างไร
 - 8.2 ถ้ามีส่วนเกินจากการผลิตชุมชนทำ-ใช้อย่างไร
9. ลักษณะในการขยายตัวของเศรษฐกิจเงินตรา และการผลิตเพื่อขายเกิดขึ้นเมื่อไร
เพราะเหตุใด อะไรเป็นปัจจัยสำคัญ
10. ปัญหาหนี้สินในชุมชนชุมชนช่องเป็นอย่างไร
11. โครงสร้างชนชั้นทางเศรษฐกิจเป็นอย่างไร
12. โครงสร้างชนชั้นทางสังคมเป็นอย่างไร
13. ลักษณะของระบบเครือญาติในชุมชนเป็นอย่างไร มีบทบาททางสังคมอย่างไร
14. ลักษณะของระบบอุปถัมภ์ในชุมชนเป็นอย่างไร
15. ระบบความเชื่อเดิม/ประเพณี/วัฒนธรรมของชุมชน เป็นอย่างไร (เช่น ถือนุท/ศี/พรหมณ์) และสภาพปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปเป็นเช่นไร
16. วัฒนธรรมต่อชุมชนอย่างไร ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
17. ใครเป็นผู้นำชุมชน ชาวบ้านมีเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างไร (ตำแหน่ง/การศึกษา/เงิน/อิทธิพล/พิธีกรรม/มนุษยสัมพันธ์)

ภาคผนวก ข
แนวการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แนวการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ข้อมูลพื้นฐานของแรงงาน

1. การพิจารณาแรงงานในกิจการสวนยางพาราของท่านนั้น ท่านพิจารณาจากอะไร เพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้น (เช่น สัญชาติ อายุ การศึกษา เป็นต้น)
2. ในกิจการสวนยางพาราของท่านมีแรงงานจำนวนเท่าไร (คนไทยกี่คน ต่างด้าวกี่คน เป็นต้น)
3. แรงงานที่ใช้ในกิจการสวนยางพาราของท่านเป็นแรงงานกี่สัญชาติ สัญชาติใดบ้าง (กัมพูชา พม่า เป็นต้น)

กระบวนการนำเข้าแรงงาน

1. ปัจจัยในการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าว
 - 1.1 ความยากง่ายในการเข้ามาทำงานในประเทศไทย
 - 1.2 การว่างงานในประเทศต้นทาง
 - 1.3 ความแตกต่างในด้านค่าจ้างแรงงาน
 - 1.4 ประสิทธิภาพในการควบคุมการเข้าเมือง
 - 1.5 การผ่อนปรนในการเข้าเมือง
 - 1.6 การมีเครือข่ายของญาติในประเทศไทย
 - 1.7 ความต้องการแรงงานในประเทศไทย
 - 1.8 ปัจจัยอื่น ๆ
2. ท่านเคยประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในกิจการสวนยางพาราหรือไม่ แก้ปัญหาอย่างไร
3. กระบวนการได้มาซึ่งแรงงานต่างด้าวมีวิธีการได้มาอย่างไร มีกี่วิธี

กระบวนการบริหารจัดการแรงงาน

1. ผู้ประกอบการมีการวางแผนในการใช้แรงงานล่วงหน้าหรือไม่ อย่างไร
2. ผู้ประกอบการมีการจัดกลุ่มแรงงานหรือไม่ อย่างไร
 - 2.1 มีการแยกแรงงานตามสัญชาติหรือไม่
 - 2.2 มีการแยกแรงงานตามพื้นที่หรือไม่

3. ผู้ประกอบการมีการมอบหมายงานให้ผู้อื่นบริหารแรงงานแทนหรือไม่ อย่างไร
 - 3.1 เมื่อเกิดปัญหากับแรงงานต่างด้าวท่านมีวิธีการอย่างไร
 - 3.2 ปริมาณการกรีดยางต่อครอบครัวมีเกณฑ์การบริหารจัดการหรือไม่ และมีลักษณะอย่างไร
4. ท่านมีการประสานงานกับผู้ประกอบการรายอื่นหรือไม่ อย่างไร
5. การแบ่งรายได้ระหว่างผู้ประกอบการกับแรงงาน มีเกณฑ์การแบ่งรายได้ที่ชัดเจนหรือไม่ และมีลักษณะอย่างไร
6. ในการใช้แรงงานต่างด้าว ท่านมีการแบ่งรายได้ที่มีความแตกต่างกับแรงงานไทยหรือไม่ อย่างไร เพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้น
7. ท่านมีการประเมินผลในการทำงานของแรงงานในกิจการสวนยางพาราของท่านหรือไม่ อย่างไร
 - 7.1 ท่านใช้เกณฑ์อะไรในการพิจารณาประเมินผล
 - 7.2 ท่านมีวิธีการอย่างไรในการประเมินผล
8. รูปแบบการบริหารจัดการแรงงานอื่น ๆ ที่ท่านได้ทำ คืออะไร เป็นอย่างไร
9. ท่านมีวิธีการในการป้องกันการทุจริตของแรงงานหรือไม่ อย่างไร

ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการบริหารแรงงาน

1. ท่านมีการจัดสวัสดิการให้กับแรงงานในกิจการสวนยางพาราหรือไม่ อย่างไร
2. กรณีที่ท่านใช้แรงงานต่างด้าวใครเป็นผู้รับผิดชอบในการขอใบอนุญาตตามการทำงานให้กับแรงงานต่างด้าว
3. กิจการสวนยางพาราของท่านมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้แรงงานต่างด้าวหรือไม่ อย่างไร
4. เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในกิจการสวนยางพาราท่านมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร
5. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการบริหารแรงงาน

ภาคผนวก ค

แนวความคิดการบริหารจัดการสวนยางพารา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แนวคิดการบริหารจัดการสวนยางพารา

การกรีดยางพารา

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้แนะนำหลักการกรีดและระบบกรีด เพื่อให้ได้น้ำยางมากที่สุด ต้นยางเสียหายน้อยที่สุด ยืดอายุการเปิดการกรีดให้นานที่สุด (25 ปี) และเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด โดยมีหลักการกรีดและระบบกรีดดังนี้

1. การเปิดกรีดควรเปิดกรีดเมื่อจำนวนต้นยางที่มีขนาดเส้นรอบต้น ไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ที่ความสูง 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนต้นยางทั้งหมด
2. ใช้ระบบกรีดครั้งละต้น วันเว้นวัน หรือครั้งละต้นสองวันเว้นวัน
3. การเปิดกรีดหน้าที 2 จะต้องเปิดกรีดที่ระดับความสูง 150 เซนติเมตร
4. ดิตรงรองรับน้ำยางห่างจากรอยกรีดด้านหน้าลงมาประมาณ 30 เซนติเมตรและติดลวดรับถ้วยน้ำยางให้ห่างจากรองรับน้ำยางลงมาประมาณ 10 เซนติเมตรถ้าไม่กรีดยางควรคว่ำถ้วยไว้เพื่อไม่ให้สิ่งสกปรกลงไปในถ้วยรับน้ำยาง
5. กรีดให้ลึกใกล้เนื้อไม้มากที่สุดแต่ต้องไม่ถึงเนื้อไม้
6. เปลือกที่กรีดแต่ละครั้งไม่ควรหนาเกิน 2.5 มิลลิเมตร
7. ความลาดเอียงของรอยกรีด ทำมุม 30 องศากับแนวระดับเพื่อความถูกต้องในการเปิดกรีดหน้ายาง จำเป็นจะต้องใช้ไม้เปิดกรีดหน้ายาง ที่มีระดับความสูงที่ต้องการและรอยกรีดทำมุม 30 องศากับแนวระดับพื้นดิน

การเปิดกรีดยาง

เพื่อความถูกต้องในการเปิดกรีดหน้ายาง ควรปฏิบัติตามขั้นตอนของการเปิดกรีดยางมีดังนี้

1. การวัดขนาดของต้นยาง ใช้เชือกยาว 50 เซนติเมตรวัดรอบต้นยาง (ให้วัดขนาดของต้นยางในระดับความสูงจาก พื้นดิน 150 เซนติเมตร) หากปลายเชือกทั้งสองไม่ซ้อนกันก็แสดงว่าต้นยางได้ขนาด 50 เซนติเมตรหรือโตกว่า แสดงว่าเปิดกรีดได้
2. วิธีการทำรอยกรีด การเปิดกรีดหน้ายาง ใช้ไม้เปิดกรีดตามแนวตั้งกดแผ่นสังกะสีให้แนบกับต้นยางตามแนวลาดเอียงของแผ่นสังกะสี แล้วใช้ชอล์กหรือตะปูทำเครื่องหมายบนต้นยาง
3. วิธีการแบ่งครึ่งรอยกรีด ใช้เชือกวัดรอบต้นแล้วนำมาทาบครึ่งจากนั้นนำเชือกที่ทาบครึ่งแนบกับต้นยางโดยใช้ปลายด้านหนึ่งอยู่ที่รอยแบ่งครึ่งด้านหน้าดึงปลายเชือกอีกด้านหนึ่งแนบกับต้นยางตรงแนวระดับไปทางด้านหลังแล้วทำเครื่องหมายไว้ทำเช่นนี้อีกครั้งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมประมาณ 30 เซนติเมตร

4. การทำรอยแบ่งครึ่งด้านหลังใช้ตะปูหรือซอส์คทำส่วนแบ่งครึ่งด้านหลังผ่านจุดทั้งสอง จากนั้นใช้มีดกรีดเบา ๆ ตามรอยที่ทำเครื่องหมายไว้

5. การขีดรางรองรับน้ำยางและลวดรับด้วยน้ำยาง ขีดรางรองรับน้ำยางห่างจากรอยกรีดด้านหน้าลงมา 30 เซนติเมตรและติดลวดรับด้วยน้ำยางให้ห่างจากเส้นรับน้ำยางลงมาประมาณ 10 เซนติเมตร

ข้อพิจารณาในการกรีดยาง

1. ความลึกของรอยกรีด การกรีดยางให้ได้น้ำยางมากจะต้องกรีดให้ใกล้ เขื่อแคมเบียมมากที่สุด โดยปกติจะต้องกรีดให้ห่างเขื่อแคมเบียมประมาณ 1 มิลลิเมตร หากกรีดลึกโดนเขื่อแคมเบียมจะทำให้เกิดบาดแผลกับต้นยาง

2. ขนาดของงานกรีดยาง หมายถึงจำนวนต้นยางที่คนงาน 1 คนสามารถกรีดยางได้ประมาณ 450 – 500 ต้น แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสวนยาง ความยาวของรอยกรีดและความชำนาญของผู้กรีด

3. เวลาที่เหมาะสมในการกรีดยาง เวลาที่เหมาะสมในการกรีดยางควรเป็นเวลาเช้าที่สามารถมองเห็นต้นยางได้ชัดเจน แต่ทั้งนี้สามารถกรีดยางได้ตลอดวันน้ำยางจะลดลงเรื่อย ๆ เมื่ออากาศร้อนจัด

4. การสิ้นเปลืองเปลือก การสิ้นเปลืองเปลือกในแต่ละครั้งกรีดไม่เกิน 2.5 มิลลิเมตร การกรีดถี่เกินไปเปลือกยางจะหมดเร็วและเปลือกงอกใหม่จะงอกไม่ทันการกรีดที่ดีควรสิ้นเปลืองเปลือกไม่เกิน 25 เซนติเมตรต่อปี

5. ความคมของมีด มีดกรีดยางควรลับให้คมอยู่เสมอเพราะทำให้ตัดท่อน้ำยางดีขึ้นและสิ้นเปลืองเปลือกน้อย

ระบบกรีด

ระบบกรีด คือ การกำหนดความยาวรอยกรีดและจำนวนวันกรีดซึ่งการกรีดยางไม่ควรกรีดทุกวัน เพราะจะทำให้เกิดผลเสีย คือ

1. ผลผลิตจะลดลง
2. ต้นยางจะชะงักการเจริญเติบโต
3. ต้นยางจะเป็นโรคเปลือกแห้งได้ง่าย
4. เปลือกจะหมดเร็วและเปลือกงอกใหม่หนาไม่พอที่จะกรีดซ้ำได้

ระบบกรีดที่แนะนำให้ใช้ คือ ระบบกรีดครั้งต้นวันเว้นวัน หากในกรณีที่เป็นสวนยางขนาดเล็ก มีเนื้อที่น้อยกว่า 10 ไร่สภาพเจ้าของสวนมีฐานะค่อนข้างยากจน อาจใช้ระบบกรีดครั้งต้นกรีดสองวันเว้นวัน โดยแต่ละเดือนกรีดไม่เกิน 20 วัน

การกรีดชดเชย หมายถึง การกรีดซ้ำแปลงกรีดเดิมในวันถัดไป เพื่อทดแทนจำนวนวันกรีดที่สูญเสียไป แต่ไม่ควรกรีดซ้ำติดต่อกันเกิน 2 วัน

การกรีดยาง หมายถึง การกรีดยางหลังจากเวลาปกติในกรณีที่ฝนตกหน้ายางเปียกชื้น
ข้อควรจำในการกรีดยาง

1. ไม่กรีดยางขณะที่ต้นเปียก
2. ก่อนกรีดยางควรทำความสะอาดด้วยยางเสมอ
3. มีดกรีดยางควรลับให้คมอยู่เสมอ
4. ควรกรีดยางในตอนเช้า
5. ไม่ควรถึงเขื่อแคมเบียมและกรีดยางเปลือกหนา 2.5 มิลลิเมตรต่อครั้งกรีดยาง
6. เมื่อเก็บน้ำยางแล้วควรคว่ำถ้วย (ในกรณีที่น้ำยางหยุดไหลแล้ว)
7. หยุดกรีดยางในฤดูยางผลัดใบ

ในการกรีดยางที่ดีนั้น ควรยึดหลักปฏิบัติดังที่กล่าวแล้วตามความเหมาะสม แต่ในการกรีดยางผู้กรีดยางจำเป็นต้องทราบและเข้าใจถึงส่วนประกอบต่างๆ ของต้นยาง ที่เกี่ยวข้องกับการกรีดยาง คือ

เปลือก คือ ส่วนที่อยู่บริเวณนอกสุด แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ เปลือกแข็งและเปลือกอ่อน โดยเฉพาะเปลือกอ่อนจะมีท่อน้ำยางมากกว่าเปลือกแข็งซึ่งท่อน้ำยางเหล่านี้จะไหลเวียนจากขวาไปซ้ายและจำนวนท่อน้ำยางจะแตกต่างกัน

เขื่อแคมเบียม คือ ส่วนที่อยู่ระหว่างเปลือกกับเนื้อไม้เป็นส่วนที่สร้างความเจริญเติบโตให้กับต้นยางและเป็นส่วนสร้างเปลือกงอกใหม่ขึ้นมาแทนที่เปลือกที่กรีดยางไป การกรีดยางแต่ละครั้งจึงไม่ควรทำลายเขื่อแคมเบียม

เนื้อไม้ เป็นแกนกลางสำหรับยึดลำต้นแต่ไม่มีท่อน้ำยางอยู่เลย

พันธุ์ยาง

พันธุ์ยางที่แนะนำตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร มี 3 กลุ่มขอแนะนำพันธุ์ยางชั้น 1 ในแต่ละกลุ่มที่ให้ผลผลิตและความต้านทานโรคในพื้นที่ปลูกยางใหม่แตกต่างกัน ดังนี้

(สถาบันวิจัยยาง)

กลุ่มที่ 1 พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางสูง ได้แก่พันธุ์สถาบันวิจัยยาง 408 สถาบันวิจัยยาง 251, สถาบันวิจัยยาง 226 บีพีเอ็ม 24, อาร์อาร์ไอเอ็ม 600

สถาบันวิจัยยาง 408

1. ผลผลิตเฉลี่ยพื้นที่ปลูกยางใหม่ 352 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี
2. การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดยาง ระหว่างกรีดยางเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมและเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง

3. ควรใช้ระบบกรีดยางครั้งละต้น วันเว้นวัน หรือครั้งละต้น วันเว้นสองวัน

4. ด้านทานโรคราแป้ง ใบจุดคอลเลโทตริกัม เส้นดำ และราสีชมพูปานกลางค่อนข้าง ด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอรา ใบจุดก้างปลา
5. ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น
6. ไม่แนะนำให้กรีดยามากกว่าวันเว้นวัน เพราะต้นยางจะแสดงอาการเปลือกแห้งมาก
สถาบันวิจัยยาง 251
 1. ผลผลิตเฉลี่ยที่ปลูกเดิม 462 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี พื้นที่ปลูกใหม่ 343 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี
 2. การเจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดย ระหว่างกรีดยเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมและเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง
 3. ควรใช้ระบบกรีดยครั้งละต้น วันเว้นวัน
 4. ค่อนข้างด้านทานโรคเส้นดำ ด้านทานปานกลาง โรคใบร่วงไฟทอปธอรา โรคราแป้ง โรคใบจุดคอลเลโทตริกัม ใบจุดก้างปลา และโรคราสีชมพู มีต้นเปลือกแห้งจำนวนน้อย ด้านทานลมปานกลาง
 5. ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง
สถาบันวิจัยยาง 226
 1. ผลผลิตเฉลี่ยที่ปลูกเดิม 433 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี พื้นที่ปลูกใหม่ 317 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี
 2. การเจริญเติบโตระยะก่อนเปิดกรีดยและระยะกรีดยปานกลาง ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลงปานกลาง
 3. ควรใช้ระบบกรีดยครั้งละต้นวันเว้นวัน
 4. ด้านทานปานกลางโรคใบร่วงไฟทอปธอรา โรคเส้นดำ โรคใบจุดก้างปลาและโรคใบจุดคอลเลโทตริกัมค่อนข้างด้านทาน โรคราสีชมพูและอ่อนแอต่อโรคราแป้ง
 5. ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชันและพื้นที่ที่มีความชื้นสูง ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้นและมีระดับน้ำใต้สูง
บีพีเอ็ม 24
 1. ผลผลิตเฉลี่ยพื้นที่ปลูกเดิม 344 พื้นที่ปลูกใหม่ 270 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี
 2. การเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมหนามาก เปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง
 3. ควรใช้ระบบกรีดยครั้งละต้น วันเว้นวัน หากใช้ระบบกรีดย จะทำให้ต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งมากขึ้น
 4. ค่อนข้างด้านทาน โรคใบร่วงไฟทอปธอราใบจุดก้างปลาและโรคเส้นดำ ด้านทานปานกลางโรคราแป้ง โรคใบจุดคอลเลโทตริกัม และโรคราสีชมพู มีต้นเปลือกแห้งจำนวนปานกลาง ด้านทานลมปานกลาง

5. ปลุกได้ในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น พื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง และพื้นที่ที่มีความชื้นสูง

ข้อสังเกต : ในระยะยางอ่อนแตกกิ่งเล็ก ๆ จำนวนมาก ลำต้นและกิ่งมีรอยแผลน้ำยางไหลซึ่งจะหายไปในระยะต่อมา

อาร์อาร์ไอเอ็ม 600

1. ผลผลิตเฉลี่ยพื้นที่ปลูกเดิม 297 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี พื้นที่ปลูกยางใหม่ 263 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

2. การเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมบาง และเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง

3. ควรใช้ระบบกรีตครั้งลำต้น วันเว้นวัน

4. ด้านทานโรคราแป้งและโรคใบจุดคอลเลโทตริกัมปานกลาง อ่อนแอต่อโรคราสีชมพู และโรคใบร่วงไฟทอปธอราค่อนข้างอ่อนแอและใบจุดก้างปลา โรคเส้นดำ มีต้นเปลือกแห้งจำนวนน้อย ด้านทานลมปานกลาง

5. ปลุกได้ในพื้นที่ลาดชันไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

ข้อสังเกต : ไม่ควรปลูกในพื้นที่ที่มีโรคใบร่วงไฟทอปธอรา โรคเส้นดำและโรคใบจุดก้างปลาระบาดรุนแรง

กลุ่มที่ 2 พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยาง และเนื้อไม้สูง ได้แก่พันธุ์ พีบี 235, อาร์อาร์ไอไอ 118

พีบี 235

1. ระยะก่อนเปิดกรีดเจริญเติบโตดีมาก ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลงดี ทำให้มีจำนวนต้นเปิดกรีดมาก ระยะระหว่างกรีดเจริญเติบโตปานกลาง

2. ระยะยางอ่อนแตกกิ่งเร็ว กิ่งมีขนาดเล็กจำนวนมาก และทยอยทิ้งกิ่งล่าง เมื่ออายุเพิ่มขึ้นเหลือกิ่งขนาดกลาง 4-5 กิ่งในระดับสูง มีพุ่มใบค่อนข้างบาง ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่เป็นรูปกลม เริ่มผลัดใบช้าและทยอยผลัดใบ

3. เปลือกเดิมหนาปานกลาง เปลือกงอกใหม่บางระบบกรีตครั้งลำต้น วันเว้นวัน

4. ผลผลิต เฉลี่ยพื้นที่ปลูกเดิม 329 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี พื้นที่ปลูกใหม่ 307 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปีแปลงทดลองเดียวกัน

5. ต้นยางอายุ 20 ปีให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.39 ลูกบาศก์เมตรต่อตัน คิดเป็น 27 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่

6. ด้านทานโรคเส้นคำใบร่วงไฟทอปธอราปานกลาง ก่อนข้างอ่อนแอต่อโรคราแป้ง และโรคใบจุดคอลลโททริกัม ก่อนข้างด้านทานโรคสีชมพูและโรคใบจุดก้างปลา

7. มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งค่อนข้างมาก

8. ด้านทานลมปานกลาง

9. ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

ข้อสังเกต : ไม่แนะนำการกรีดยางที่มีวันกรีดยางติดต่อกัน เพราะต้นยางจะเกิดอาการเปลือกแห้งมาก

อาร์อาร์ไอไอ 118

1. ระยะเวลาก่อนเปิดกรีดยางเจริญเติบโตดีมาก และระหว่างการกรีดยางเจริญเติบโตดี ความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นทั้งแปลงดี

2. แดกกิ่งมากทั้งขนาดใหญ่และขนาดกลาง การแตกกิ่งสมคูล พุ่มใบหนาแน่นปานกลาง ทรงพุ่มมีขนาดปานกลาง เป็นรูปทรงรี

3. เริ่มผลัดใบค่อนข้างช้า

4. เปลือกเดิมและเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง

5. การใช้ระบบกรีดยางลำต้น วันเว้นวัน

6. ผลผลิตเนื้อยางแห้งพื้นที่ปลูกใหม่ 10 ปีกรีดยางเฉลี่ย 315 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 22

7. ต้นยางอายุ 20 ปีให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.44 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 30 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่

8. ด้านทานโรคราแป้ง ใบจุดคอลลโททริกัม และใบจุดก้างปลาปานกลาง ก่อนข้างด้านทานโรคใบร่วงไฟทอปธอรา เส้นคำ และราสีชมพู

9. มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งน้อย

10. ด้านทานลมดี

11. ปลูกได้ในพื้นที่ลาดชันไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้นและพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

กลุ่มที่ 3 : พันธุ์ยางผลผลิตเนื้อไม้สูง ได้แก่พันธุ์ ฉะเชิงเทรา 50, แอฟรอส 2037, บีพีเอ็ม 1 ฉะเชิงเทรา 50

1. การเจริญเติบโตของลำต้นดีมาก ในพื้นที่ปลูกยางเดิม ต้นยางอายุ 9 ปีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 72 เซนติเมตร พื้นที่ปลูกยางใหม่ต้นยางอายุ 13 ปี มีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 71 เซนติเมตร

2. การแตกกิ่งและทรงพุ่ม ทรงพุ่มค่อนข้างใหญ่ ลักษณะการแตกกิ่งสมดุลง การแตกกิ่งอยู่ในระดับสูงและรูปทรงลำต้นตรง
3. การผลัดใบ เริ่มผลัดใบเร็ว
4. ในพื้นที่ปลูกต้นยางอายุ 9 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.22 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 18 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ พื้นที่ใหม่ ต้นยางอายุ 13 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.24 ลูกบาศก์เมตร ต่อต้นคิดเป็น 19 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่
5. ด้านทานปานกลางโรค ใบร่วงไฟทอปธอรา และค่อนข้างอ่อนแอต่อโรคใบจุดก้างปลา โรคราแป้ง ค่อนข้างต้านทานโรคใบจุดคอลลโททริกัมและราสีชมพู

แอฟรอส 2037

1. การเจริญเติบโตของลำต้นดีมาก ในพื้นที่ปลูกเดิมต้นยางอายุ 20 ปีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 92 เซนติเมตรให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.47 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 31 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ พื้นที่ปลูกใหม่ต้นยางอายุ 12 ปีมีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 64 เซนติเมตรให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.19 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 16 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่
2. การแตกกิ่งและทรงพุ่มในช่วงยางอายุน้อยมีกิ่งขนาดเล็กจำนวนมากแตกกิ่งสมดุลง พุ่มใบทึบกิ่งเล็กค่อนข้างเร็วเมื่ออายุมากเหลือกิ่งขนาดใหญ่ 1-2 กิ่งในระดับสูงทำให้ทรงพุ่มโปร่งรูปทรงลำต้นตรง ลักษณะกลม
3. การผลัดใบ เริ่มผลัดใบเร็ว
4. ความต้านทานโรค อ่อนแอต่อใบร่วงที่เชื้อไฟทอปธอรา ด้านทานปานกลางต่อโรคราแป้งและค่อนข้างต้านทานต่อโรคใบจุดคอลลโททริกัมใบจุดก้างปลาและโรคราสีชมพู
5. ด้านทานลมดี
6. ไม่แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินชั้นและพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

บีพีเอ็ม 1

1. การเจริญเติบโต เจริญเติบโตดีมากในพื้นที่ปลูกใหม่ต้นยางอายุ 20 ปีมีขนาดเส้นรอบวงลำต้น 90 เซนติเมตร
2. ในช่วงยางอายุน้อยแตกกิ่งต่ำมีกิ่งขนาดเล็กจำนวนมาก การแตกกิ่งสมดุลง ทรงพุ่มรูปกรวยมีขนาดปานกลาง ทรงพุ่มโปร่งอยู่ในระดับสูง
3. ผลผลิตเนื้อไม้ ต้นยางอายุ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.39 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 27 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่
4. ค่อนข้างต้านทานโรคใบร่วงที่ไฟทอปธอรา โรคใบจุดก้างปลาและโรคราแป้ง ด้านทานปานกลางโรคใบจุดคอลลโททริกัมและโรคราสีชมพู

5. ด้านทานลมหดี

6. ปลุกได้ในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้นและพื้นที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

จากการศึกษาเอกสารแนะนำการกรีดยางและพันธุ์ยางทำให้เห็นว่าในการเลือกพันธุ์ยางเพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้ที่ต้องการจะสร้างสวนยางอย่างมีประสิทธิภาพนั้น มีพันธุ์ยางให้เลือกใน 3 กลุ่มใหญ่ ที่ประกอบด้วย กลุ่มพันธุ์ยางที่ผลผลิตให้น้ำยางสูง กลุ่มพันธุ์ยางที่ผลผลิตให้น้ำยาง เนื้อไม้สูง และกลุ่มพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้สูง นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะความเหมาะสมในพื้นที่การปลูก สภาพแวดล้อมที่ดี รวมถึงการเปิดกรีดยางเพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับประโยชน์จากการลงทุนในการสร้างสวนยางให้มากที่สุด